32. Ootaja nõrsja. Helmes.

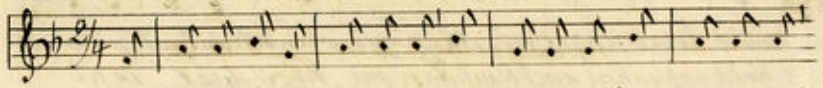

1. Oh ütle nägus neiuke, kes on su päris peiuke?
2. „Ei ole tema mõisamees, ei ela talu sauna ees,
3. „Ta kannab hallikaluust ja kallast pantud paletist,
4. Oh ära u-sa neiuke, see pole õige peiuke,
5. „Kui tema mind ei armastaks, es ta mul kirjukirjutaks,
6. „Kui hakkas ära minema, süs ütles mulle armuga:
7. Nüüd vromsestmeie laulame, ja sulle õnne soovime,

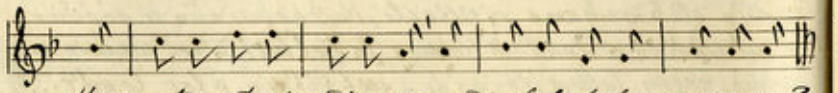

1504

Kas on ta mõni mõisamees, või elab talu sauna ees?
waid ta on tubli kroonumees, kel tõusud hõlgwad rinna ees.
ta kannab pikka mõeka wöö, nii kaua kui on kroonu töö.
waid ta on sinu pettija, su au ja ilu wõtti-ja.
waat siin on temast antud rätt kõld nõi ja kallis kõld nõkõll.
kui tõgasi sain tolema, süs pulwad saawad olema.
et sinu lootus tõiste läks: et peigmees sulle truiks jäks.

Rahwa laulu järele M. Tõnisson.

33. Ringmäng. Helmes.

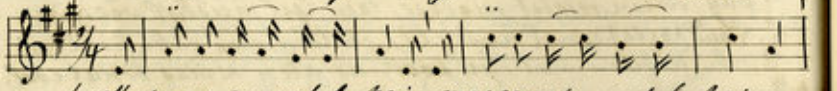

1. Me weame peremehel heinu, me weame peremehel heinu,
2. Me kakume peremehel karu, me kakume peremehel karu,
3. Me peremees wõtab naese, me peremees wõtab naese,
4. Ja peremees wõtab lakse, ja peremees wõtab lakse,
5. Ja lapsen wõtab amme, ja lapsen wõtab amme,

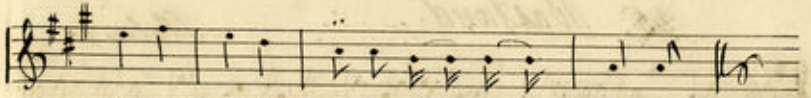

treme nii, kui weame peremehel heinu!
„ kui kakame peremehel karu!
teeb ta nii, kui peremees wõtab naese.
„ kui peremees wõtab naese.
„ kui lapsen wõtab amme.

Rahwa suust.

34. Kadedus. Helmes.

Andreas Hofer: Nüd Mantua linna wengi

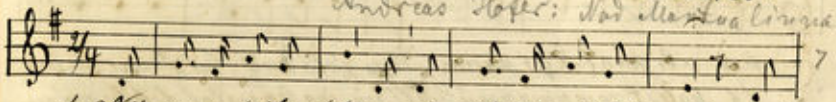

1505

1. Nü nagu pilwed taewast nüüd kõõni katawad, nii
2. Su, kes mul oli armas, on minust kaugel nüüd; ma
3. Ta peab lasti pidu, suust tõõpust tõistega, sest
4. Lüg jälge olin sinust, kui minu vlid sa, et
5. Kui mõõtas tema seda, et ma ei lipitsend, must
6. Mu süda walu näärib ja annu kadedus, sum,
7. Oh pakks mitte üal ma tema silmi näinud, ehk

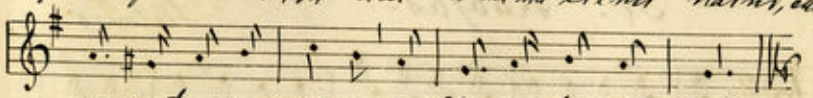

armastus se waswas minu mured matawad.
polmuid ise wõrmas, see on nu onna süüd!
ka-de-du-se i-do läeb minus kaswama.
ü-al-gi ta minust ei wõ-ta la-kkada.
wõttis ka-ga-nedo, tad olen ka-a-tanud.
wersti minu süt pärib, minu hawund armastus.
minu rahu wü-jal ei korda kõlas käinud!

Rahwa laulu järele.